

boru« rozuměti jen tak, že jimi zákon přikazuje do působnosti rozhodčí komise další kategorii sporů, ale již bez onoho omezení na určité subjekty, jaké jest obsaženo v první části tohoto předpisu.

Při tom výkladu zákona byla rozhodčí komise kompetentní, aby k stížnosti zapisovatele přezkoumala zmíněné usnesení záv. výboru, a bylo proto námitku inkompetence rozhodčí komise zamítnouti jako bezdůvodnou.

Ve věci samé jest na sporu pouze otázka, zda záv. výbor jest oprávněn zbaviti svého zapisovatele jeho funkce. Závodní výbor se domnívá, že k tomu oprávněn byl, a že jako mohl kteréhokoliv člena svého funkce tou pověřiti, tak prý také mohl funkci tu mu odníti, aniž by přestupoval meze své činnosti.

Záv. výbor přehlíží, že z oprávnění jeho zvoliti si ze svého středu zapisovatele (§ 10, odst. 5. zák. o záv. výborech), neplyne ještě jeho právo funkci tu mu zase odníti, neboť v platném právním řádu není všeobecně uznanou zásadou, že veřejnoprávní korporace, jež mají právo voliti si své funkcionáře, mají tím samým také právo funkcí těch je zbaviti.

Abý závodnímu výboru oprávnění, jež si v tomto sporu osobuje, mohlo býti přiznáno, musilo by zde býti ustanovení zákona, které by závodnímu výboru oprávnění takové propůjčovalo.

Ustanovení takového však není, a následkem toho nemá závodní výbor práva, aby usnesením svým zbavil svého jednatele jeho funkce.

Učinil-li záv. výbor přes to usnesení vybočující takté z mezí zákonné jeho působnosti, pak mohla a měla rozhodčí komise usnesení to zrušiti, a nelze jí vytýkati, že dopustila se nezákonnosti.

Jest tedy stížnost záv. výboru bezdůvodná a bylo ji zamítnouti.

Č. 3238.

Státní zaměstnanci. — Výplaty t. z. »bílými penězi« za bolševického vpádu r. 1919: Je nezákonné, předepíše-li čsl. úřad převzatému býv. uher. pensistovi k náhradě požitky, které mu za bolševického vpádu na Slovensko byly vyplaceny v t. zv. bílých penězích.

(Nález ze dne 13. února 1924 č. 2380).

Věc: Štěpán R. v Košicích proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o upravení pense.

Výrok: Naříkaná rozhodnutí, pokud se jimi srazí s pensijních požitků částka 3360 Kč, zrušují se pro nezákonnost.

Důvody: K žádosti Štěpána R., pensionovaného tabulárního soudce v K., o úpravu pensijních požitků na základě vl. nař. č. 298 z r. 1921 a o poukázání rozdílu za dobu od 1. září 1919 do 31. prosince 1921 generální finanční ředitelství v Bratislavě rozhodnutím z 29. listopadu 1922 poukázalo mu od 1. ledna 1922 — — —

Zároveň nařídilo finanční ředitelství, aby přeplatek na pensi a válečné podpoře per 2360 Kč byl při první výplatě sražen.

Stížnost podaná proti tomuto rozhodnutí vytýká, — — —

Rozhodnutím z 13. února 1923 sdělilo gř v Bratislavě st-li k jeho se zmíněnou stížností současně podanému rozkladu proti rozhodnutí gř v Bratislavě z 29. listopadu 1922, že částka 1000 K, o niž mu na dodatku ze zvýšené pense za dobu od 1. září 1919 do 31. prosince 1921 méně bylo vyplaceno a přeplatek na pensi v částce 2360 K, tedy celkem 3360 K, jest difference, kterou mu za dobu od 1. ledna 1919 do 30. září 1919 vyplatil berní úřad v Košicích následkem zvýšení jeho pensijních požitků původních podle výnosu maďarského min. sprav. č. 7142/1919 M. E. t. j. t. zv. Karolyiovské přídavky za režimu bolševického v Maďarsku, kteréž zvýšení však státem čsl. uznáno nebylo a že proto tato částka byla sražena.

Do tohoto rozhodnutí podal Štěpán R. rovněž stížnost. — — —

Stížnost doznává, že st-li bylo vyplaceno košickým berním úřadem dne 24. června 1919 o 1600 K více pense a 640 K bytové pense a dne 3. července 1919 800 K pense a 320 K bytného, tedy celkem 3360 K.

Přes to však označuje postup žal. úřadu, pokud tento peníz st-li z pensijních požitků sráží, za nezákonný a namítá, že výplata učiněna byla bolševickou maďarskou vládou za jejího režimu v Košicích, že nebylo ani v jednom ani v druhém případě placeno z hořovosti čsl. státní pokladny ani v čsl. měně, nýbrž výlučně »bílymi penězi« dovezеныmi z Budapešti a že proto nemůže čsl. stát výplatu, která nebyla učiněna jím, ani s jeho vědomím nebo souhlasem a také ne ze státních peněz nebo penězi uznanými čsl. státem jako zákonné platidlo, ve svůj prospěch započítati, tím méně pak plným obnosem v měně čsl., tedy obnosem obdrženou hodnotu mnohonásobně převyšujícím.

Zkoumaje důvodnost této námítky vycházel nss z těchto úvah:

Okolnost, že výplata stala se bolševickou maďarskou vládou, přiznává žal. úřad sám.

Ovšem je žal. úřad toho náhledu, že když výplata se stala berním úřadem v Košicích a na právním základě čsl. státem neuznaném, že ji mohl jako přeplatek odpočísti.

Nss vyslovil již ve svém nálezu Boh. 1299 fin., že ani v době, kdy bolševická maďarská vláda vykonávala v Košicích faktickou moc, nezanikla tam právně svrchovanost Čsl. státu a že tudíž jakákoliv opatření, která snad v uvedené době tam bolševická maďarská vláda učinila, jsou vůči čsl. státu bezúčinná.

Na tomto svém právním náhledu setrvává nss i v tomto případě.

Je-li tudíž nesporno, že částka 3360 K byla st-li vyplacena bolševickou maď. vládou, resp. na její rozkaz orgány, jimiž ona uvedla v chod berní úřad v Košicích, tedy nikoliv čsl. úřadem a na právním podkladě čsl. státem neuznaném, pak ovšem při zásadě, že opatření bolševické maďarské vlády učiněná v Košicích v době, kdy tam vykonávala faktickou moc, nemají žádné účinnosti proti čsl. státu, výrok žal. úřadu v nař. rozhodnutí, jímž sráží částku st-li takto vyplacenou z jeho pensijních požitků, je nezákonný. Při tom otázka, v jakých penězích výplata se stala, jest otázkou podřadnou.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss pro nezákonnost, aniž bylo dále třeba zabývat se ostatními vývody stížnosti.